

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/181/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4606010530
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4606010530.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou, v trestnej veci obžalovaného M. Y., nar.XXXX pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.06.2016, takto

r o z h o d o l :

obžalovanému

M. Y., narodenému XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., B. N. XXX/XXX, slobodnému, bez pracovného pomeru, v súčasnej dobe vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS E.,

ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18.04.2007 sp. zn. 2T/181/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 11.09.2007 sp. zn. 3To/39/2007 uznaný vinným pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Trestného zákona a zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písm. a), odsek 2 písm. c) Trestného zákona,

u k l a d á

Podľa § 323 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti, za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2,4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky 11 (jedenásť) mesiacov 21 (dvadsaťjeden) dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokurátorka v Topoľčanoch podala dňa 22.11.2006 na Okresný súd Topoľčany obžalobu pod sp.zn. 1Pv 733/2006 na obžalovaného M. Y. (ďalej len obžalovaný), pre v bode 1/ obžaloby prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a v bode 2/ obžaloby zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmena a), odsek 2 písmena c) trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18.04.2007 sp.zn. 2T/181/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 11.09. 2007 sp.zn. 3To/39/2007 bol obžalovaný uznaný vinným podľa obžaloby, bol mu uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2007.

Výkon trestu odňatia slobody nastúpil obžalovaný dňa 27.03.2008 a uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 21.03.2013 sp.zn. 5PP/4/2013 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, bola mu určená skúšobná doba v trvaní 4 roky.

Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 04.05.2016 sp.zn. 1Nt/16/2015, podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku a § 400 ods. 1 Trestného poriadku bola povolená obnova konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 2T/181/2006, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom a súčasne bol zrušený celý výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/181/2006 zo dňa 18.04.2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 3To/39/2007 zo dňa 11.09.2007, ako aj ďalšie rozhodnutia, na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol, doposiaľ 4 krát súdne trestaný, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, jeden záznam je z predmetnej veci sp.zn. 2T/181/2006 a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 14.10.2015 sp.zn. 2T/72/2015 mu bol uložený podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 6 mesiacov.

Zo správy ÚVTOS E. vyplýva, že obžalovaný bol premiestnený za účelom výkonu trestu do ÚVTOS E. dňa 26.01.2016. Vystupovanie a správanie je na požadovanej úrovni, bol disciplinárne odmenený jedenkrát za vzorné plnenie pracovných povinností, disciplinárne potrestaný nebol.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok, ako aj ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona.

Súd v danej veci ukladal trest obžalovanému po povolení obnovy konania, pričom v takom prípade určuje primeraný trest podľa vzájomného pomeru závažnosti trestného činu, ohľadne ktorého bola povolená obnova konania a trestných činov ostatných. Vzájomný pomer závažnosti súd hodnotí nielen z hľadiska typovej nebezpečnosti (porovnaním trestných sadzieb), ale porovnáva i konkrétny stupeň spoločenskej nebezpečnosti jednotlivých trestných činov. Súd vychádzal z právneho stavu platného v dobe pôvodného uloženia trestu v rozsudku, u ktorého bola povolená obnova konania, a vytvoril vlastne situáciu, aká by existovala v dobe rozhodovania o treste. Pri ukladaní výšky trestu, ak po povolení obnovy konania, navrhutej v prospech obvineného, bol zrušený právoplatný rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a obvinenému je v novom konaní ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, nie je možné zhoršiť postavenie obvineného a uložiť mu súhrnný trest odňatia slobody prísnejší, ako zodpovedá súčtu doposiaľ uložených samostatných trestov(R NS SR 80/1997).

U obžalovaného súd zistil nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistil jednu prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písmena h) Trestného zákona- spáchal viac trestných činov a pri určení výšky trestnej sadzby postupoval podľa § 38 ods. 2, odsek 4 Trestného zákona, kedy základná trestná sadzba ust. § 323 ods. 2 Trestného zákona je 3 (tri) roky až 8 (osem) rokov, vzhľadom na prevažujúci pomer prítiažujúcich okolností súd zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 4 roky 8 mesiacov až 8 rokov. Obžalovanému súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky 11 mesiacov 21 dní (vo výške už vykonaného trestu odňatia slobody), v dolnej polovici zvýšenej trestnej sadzby, s poukazom na oboznámené správy o povesti a správaní obžalovaného vo výkone

trestu odňatia slobody. Takto uložený trest súd považoval za primeraný, a to i s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho register trestov.

Obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, s poukazom na trestný register obžalovaného ako i ust. § 49 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko vzhľadom na osobu obžalovaného, s prihliadnutím na jeho doterajší život mal súd za to, že podmienený trest u neho nie je postačujúci na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd má za to, že trest uložený obžalovanému plní zákonom požadovanú ochranu funkciu, pretože obmedzuje obžalovaného, a zároveň mu vytvára podmienky na vedenie riadneho života a plní tak aj výchovnú funkciu a bude postihovať najmä obžalovaného, a podľa presvedčenia súdu plní takto funkciu individuálnej a generálnej prevencie, je zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.